

Bernal, 14 de juliol de 1983

Estimats Annalisa i Raimon,

Finalment, vaig marxar de Barcelona amb la recança de no haver pogut fer una xerrada amb vosaltres. Encara bo, pero, que ens vam poder saludar de viu en viu, ni que fos en mig de tanta gent, oi?

T'adjunto, Raimon, un retall de diari perquè vegis que per aquests verals encara tens cartell. Per cert que en Serrat, que ha passat per aquí aclamat per les multituds com si fos un déu, va fer alguna referència a la teva persona. Va dir, textualment (ho copio del diari La Nación del 23-VI-83): "Raimon es un elemento sin el cual hubiera sido difícil el arranque de la 'nova cançó'. Fue un hombre realmente muy importante; quizá en este momento no en el mejor estado; ha dejado de cantar y ahora está volviendo. Con él muchos de nosotros empezamos a aprender el oficio". Després va dir, també, que "la 'nova cançó' es algo intransferible de España". Com es deu menjar això?

He vist que has publicat un llibre: Les hores guanyades. No cal que et digui com em plauria de tenir-lo, aquest llibre: un exemplar autografiat i dedicat i tot. Sera possible?

Per aquí anem resistint com podem el poder militar, la inflació del 340% anual, segons xifres oficials, els embats de la naturalesa empenyada per l'alteració de l'ordre ecològic, l'aldarull dels que van darrere d'antics tambors... en fi, fastiguejats i morts d'enyorament.

Espero que la calor no us afeixugui massa. Records de la Isabel i els nois: en Xavier esta fent la mili, i la Gloria se'ns va casar el desembre passat. I rebeu una cordial i forta abraçada del vostre

Jordi Arbones